NORAKSTS
Lieta Nr. A42505306
A **1014**-08/7

SPRIEDUMS
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2008.gada 28.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese V.Zommere,
ar tulci J.Buļinu,

piedalījās: pieteicējs- *S.F.*
atbildētājs - Latvijas Republiku pārstāvošā iestāde – Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk arī -VID), kuru uz pilnvaras pamata pārstāvēja Gatis Rudzītis,
atklātā tiesas sēdē 2008.gada 13.maijā Rīgā, Antonijas ielā 6 izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *S.F.* pieteikuma par Latvijas Republikas Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2006.gada 24.augusta lēmuma Nr.19/22505 atcelšanu un konstatēja:

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 25.septembrī *S.F.* (turpmāk arī – pieteicējs vai *S.F.*) iesniedzis pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā par Latvijas Republikas Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2006.gada 24.augusta lēmuma Nr.19/22505 (turpmāk arī Lēmums) atcelšanu un ar tiesneses 2006.gada 26.septembra lēmumu ierosināta administratīvā lieta.

[2] Lietā konstatēts:

[2.1] 2006.gada 5.jūlijā pulksten 18:45 Valsts robežapsardzes Daugavpils pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta darbinieki, veicot operatīvās informācijas pārbaudi uz autoceļa Skrudaliena-Krāslava, konstatēja, ka automašīnas VW Jetta, valsts Nr. */dzēsta numura zīme/* vadītājs *S.F.* transporta līdzekļa bagāžas nodalījumā pārvadāja alkoholiskos dzērienus bez akcīzes markām, tādējādi neievērojot likuma ,,Par akcīzes nodokli" 33.panta trešās daļas, kā arī Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punkta nosacījumus.

[2.2] 2006.gada 10.jūlija eksperta atzinumā Nr.0613366 norādīts, ka pārbaudes laikā izņemtais šķidrums ir 34,3% etilspirta ūdens šķidrums.

[2.3] Par minēto pārkāpumu *S.F.* 2006.gada 10.jūlijā tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. BF 007765.

[2.4] VID Latgales reģionālās iestādes direktora vietnieks P.Balabkins 2006.gada 9.augustā, iepazīstoties ar lietas materiāliem, pārkāpēja paskaidrojumiem, pārkāpuma būtību un raksturu, pārkāpuma sabiedrisko bīstamību, ņemot vērā, ka atbildību pastiprinoši un mīkstinoši apstākļi nav konstatēti, pieņēma lēmumu Nr.F46-BF 007765 par *S.F.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 169.^{3}panta, piemērojot naudas sodu Ls 50 apmērā, kā arī konfiscējot ar 2006.gada 5.jūlija apskates protokolu izņemto alkoholu (divas 30 litru tilpuma kannas).

[2.5] VID Latgales reģionālās iestādes direktora vietnieka P.Balabkina 2006.gada 9.augusta lēmumu Nr.F46-BF007765 *S.F.* apstrīdēja, iesniedzot iesniegumu VID ģenerāldirektoram. VID ģenerāldirektors ar Lēmumu atstāja negrozītu VID Latgales reģionālās iestādes direktora vietnieka P.Balabkina 2006.gada 9.augusta lēmumu Nr.F46-BF 007765.

[3] Pieteicējs nepiekrīt Lēmumam šādu iemeslu dēļ:

[3.1] pieteicēja vaina pārkāpuma izdarīšanā nav pieradīta.

2006.gada 5. jūlijā pieteicējs un viņa sieva brauca uz Krāslavu pie radiniekiem. Ceļā kāds vīrietis apstādinājis un lūdzis aizvest viņu ar viņam piederošo bagāžu līdz Krāslavai. Bagāžu viņš raksturoja kā tukšas kannas. Bet uz autoceļa Skrudaliena - Krāslava Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta darbinieki, veicot it kā operatīvās informācijas pārbaudi, konstatēja, ka pieteicēja automašīnā atrodas kannas ar kādu šķīdumu. Viens no tiem pēc smaržas konstatēja, ka kannas saturs ir ūdens, cits robežsardzes darbinieks teica, ka kannas saturs ir alkohols. Alkoholam un ūdenim ir pavisam atšķirīga smarža un tās nevar sajaukt. Pieteicējs ir neizpratnē, kāpēc robežsardzes darbinieki, veicot it kā operatīvas informācija pārbaudi pierobežas zonā, nepārbaudīja pasažiera - kannas īpašnieka dokumentus. Kā arī nepamatoti netika ņemti vērā otras pasažieres (pieteicēja sievas) paskaidrojumi par notikušo. Savukārt kannas īpašnieks kannas izņēma ārā, bet robežsardzes darbinieki iekrāva tās atpakaļ automašīnā. Kannas īpašnieks aizgāja un robežsardzes darbinieki neaizturēja šo personu līdz apstākļu noskaidrošanai. Tas liecina par robežsardzes darbinieku rīcības procesuālo normu pārkāpumiem, kā arī nav ievērots Operatīvās darbības likuma 15.pants. Pieteicējam rodas aizdomas, ka notikušais bija ieplānots, tāpēc pieteicējs griežas tiesā, lai tā objektīvi un taisnīgi risinātu problēmu.

[3.2] VID Latgales reģionālā iestādē pieteicējs uzzinājis, kādā kārtībā jāveic ekspertīze, lai tā būtu likumīga un kalpotu par pierādījumu un šīs likumīgas ekspertīzes kārtība pilnīgi nesakrīt ar ekspertīzi, kura tika veikta pieteicēja gadījumā. Šķīdums no kannām nebija aizzīmogots un pat pieteicēja paraksta nebija. Nav zināms uz kāda šķīduma pamata bija izdarīts eksperta slēdziens (saskaņā ar eksperta slēdzienu kannas saturs bija 34,3 % etilspirta ūdens šķīdums).

[4] Atbildētājs- Valsts ieņēmumu dienests Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst šādu apsvērumu dēļ:

[4.1] likuma ,,Par akcīzes nodokli" 33.panta trešajā daļā noteikts, ka Latvijas Republikā aizliegts uzglabāt, pārvietot un realizēt alkoholiskos dzērienus un tabakas izstrādājumus, kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām.

Kā izriet no *S.F.* lietas materiāliem, tad lietā nav strīda par to, ka *S.F.* vadītās automašīnas bagāžas nodalījumā pārbaudes veikšanas brīdī tika konstatēts alkoholiskais dzēriens (saskaņā ar eksperta slēdzienu 34,3% etilspirta ūdens šķīdums), kas nav marķēts ar akcīzes nodokļa markām.

[4.2] LAPK 169^3. pantā noteikts, ka par ar akcīzes nodokli apliekamo preču iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem — uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām — no piecdesmit līdz piectūkstoš latiem, konfiscējot šīs preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.

[4.3] VID Latgales reģionālās iestādes direktora vietnieks pamatoti konstatēja, ka šajā gadījumā nav ievērotas likuma ,,Par akcīzes nodokli" 33.panta trešās daļas prasības un *S.F.* darbībās pamatoti konstatēja LAPK 169^3. pantā noteiktās pazīmes.

[4.4] LAPK 9.panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

No Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta galvenā inspektoru 2006.gada 5.jūlija ziņojumiem izriet, ka automašīnas apturēšanas brīdī automašīnā atradās sieviete un viens vīrietis, kurš pēc automašīnas apturēšanas izkāpa ārā un paskaidroja, ka viņam bija jābrauc tieši līdz Kaplavas ciematam un aizgāja. Par minēto faktu *S.F.* nekādus iebildumus neizteica. Veicot automašīnas apskati, bagāžas nodalījumā tika atrastas divas trīsdesmit litru tilpuma kannas, kuras pildītas ar šķidrumu, kuram ir raksturīga alkohola smaka. Pēc *S.F.* vārdiem pie automašīnas apskates, minētās kannas pieder viņam un viņš ved tas uz Krāslavas pilsētu. Savukārt nogadājot *S.F.* uz Kaplavas RSN, *S.F.* savā paskaidrojumā paskaidro, ka apskates laikā konstatētās divas kannas nepieder viņam. *S.F.* paskaidroja, ka minētās kannas automobiļa bagāžas nodalījumā ielika kāds nepazīstams vīrietis, kurš Daugavpils rajonā, Červonkas ciematā, *S.F.* lūdzis palīdzēt aizvest viņu un minētās kannas līdz Krāslavai, bet pie automobiļa apturēšanas Kaplavas ciematā, minētais vīrietis aizgājis prom. Minētais ir pamats secināt, ka *S.F.* ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par ko ir paredzēta atbildība LAPK $169.^3$ pantā.

[4.5] Ņemot vērā minēto, VID ģenerāldirektors pamatoti atstāja negrozītu VID Latgales reģionālās iestādes direktora vietniek P.Balabkina 2006.gada 9.augusta lēmumu Nr.F46-BF 007765.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumu uz tajā norādītiem argumentiem. Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis pieteikumu neatzina, minot līdzīgus argumentus, kas norādīti VID Lēmumā un VID paskaidrojumā tiesai.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un administratīvā procesa dalībnieku iesniegtos paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums *nav pamatots un nav apmierināms*.

[7]Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu administratīvajā procesā tiesa pārbauda iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu vai lietderības apsvērumus rīcības brīvības ietvaros un noskaidro, vai administratīvais akts atbilst tiesību normām.

[8] Tiesa konstatēja lietā šādus apstākļus:

[8.1] 2006.gada 5.jūlijā pulksten 18:45 Valsts robežapsardzes Daugavpils pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta darbinieki, veicot operatīvās informācijas pārbaudi uz autoceļa Skrudaliena-Kraslava, konstatēja, ka automašīnas VW Jetta, valsts Nr. */dzēsta numura zīme/* vadītājs *S.F.* transporta līdzekļa bagāžas nodalījumā pārvadāja alkoholiskos dzērienus bez akcīzes markām, tādējādi neievērojot likuma ,,Par akcīzes nodokli" 33.panta trešās daļas, kā arī Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punkta nosacījumus.

[8.2] 2006.gada 10.jūlija eksperta atzinumā Nr.0613366 norādīts, ka pārbaudes laikā izņemtais šķidrums ir 34,3% etilspirta ūdens šķidrums.

[8.3] Par minēto pārkāpumu *S.F.* 2006.gada 10.jūlijā tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. BF 007765.

[8.4] VID Latgales reģionālās iestādes direktora vietnieks P.Balabkins 2006.gada 9.augustā, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, pieņēma lēmumu Nr.F46-BF 007765 par *S.F.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 169.^{3}panta, piemērojot naudas sodu Ls 50 apmērā, kā arī konfiscējot ar 2006.gada 5.jūlija apskates protokolu izņemto alkoholu (divas 30 litru tilpuma kannas).

[8.5] VID Latgales reģionālās iestādes direktora vietnieka P.Balabkina 2006.gada 9.augusta lēmumu Nr.F46-BF007765 *S.F.* VID ģenerāldirektoram, kurš ar Lēmumu atstāja to negrozītu.

[9] Pieteicējs sodīts, pamatojoties uz LAPK 169.^{3} pantu, tas ir, ar akcīzes nodokli apliekamo preču uzglabāšanas vai pārvadāšanas noteikumu pārkāpšanu.

Pieteicējs uzskata, ka viņa vaina pārkāpuma izdarīšanā nav pierādīta. Lietā pastāv strīds par faktiskajiem apstākļiem un pierādījumiem. Pieteicējs apstrīd lietā veikto ekspertīzes atzinumu, norādot, ka nav zināms kāds šķidrums tika nodots ekspertīzei.

Ņemot vērā iepriekš teikto, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā administratīvajā lietā ir pietiekami pierādījumu, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu un vai iestādei bija pamats saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības un piemērot administratīvo sodu, pamatojoties uz LAPK 169.^{3} pantu.

[10] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 9.panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem.

[11] Lietā ir šādi pierādījumi: 2006.gada 10.jūlija administratīvā pārkāpuma protokols, Valsts Robežsardzes Daugavpils pārvaldes kriminālizmeklēšanas dienesta lēmums par materiālu nosūtīšanu pēc piekritības, Ziņojums par ienākošo informāciju, Valsts Robežsardzes Daugavpils pārvaldes kriminālizmeklēšanas dienesta galveno inspektoru I.Ostrovska un A.Bergmana ziņojumi, pieteicēja 2006.gada 5.jūlija paskaidrojums, Apskates protokols, lēmums par ķīmiskās ekspertīzes nozīmēšanu,

2006.gada 10.jūlija eksperta atzinums, pieteicēja 2006.gada 7.jūlija paskaidrojums (krievu valodā).

[11.1] Pieteicējs pieteikumā tiesai (arī sūdzībā iestādei) norāda, ka 2006.gada 5. jūlijā ar savu sievu braucis uz Krāslavu pie radiniekiem. Ceļā kāds vīrietis apstādinājis un lūdzis aizvest viņu ar viņam piederošo bagāžu (tukšas kannas) līdz Krāslavai. Uz autoceļa Skrudaliena - Krāslava automašīnu apturēja Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta darbinieki un konstatēja, ka pieteicēja automašīnā atrodas kannas ar kaut kādu šķīdumu. Viens no tiem darbiniekiem pēc smaržas konstatējis, ka kannas saturs ir ūdens, cits robežsardzes darbinieks teica, ka kannas saturs ir alkohols. Kannas īpašnieks aizgājis un robežsardzes darbinieki neaizturēja šo personu līdz apstākļu noskaidrošanai.

[11.2] No Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta galvenā inspektora I.Ostrovska un vecākā inspektora A.Bergaņa 2006.gada 5.jūlija ziņojumiem izriet, ka automašīnas apturēšanas brīdī automašīnā atradās sieviete un viens vīrietis, kurš pēc automašīnas apturēšanas izkāpa ārā un paskaidroja, ka viņam bija jābrauc tieši līdz Kaplavas ciematam un aizgāja. Par minēto faktu *S.F.* nekādus iebildumus neizteica. Veicot automašīnas apskati, bagāžas nodalījumā tika atrastas divas trīsdesmit litru tilpuma kannas, kuras pildītas ar šķidrumu, kuram ir raksturīga alkohola smaka. Pēc *S.F.* vārdiem pie automašīnas apskates, minētās kannas pieder viņam un viņš ved tas uz Krāslavas pilsētu.

Arī no Daugavpils pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta galvenā inspektora I.Ostrovska ziņojuma par ienākošo informāciju izriet, ka pēc aizturēšanas *S.F.* minējis, ka ved kannas uz Krāslavu, kā arī, ka izņemtas divas kannas ar šķidrumu, kam raksturīga alkohola smaka.

[11.3] Savukārt savā 2006.gada 5.jūlija paskaidrojumā pieteicējs norāda, ka apskates laikā konstatētās divas kannas nepieder viņam. *S.F.* paskaidroja, ka minētās kannas automobiļa bagāžas nodalījumā ielika kāds nepazīstams vīrietis, kurš Daugavpils rajonā, Červonkas ciematā, *S.F.* lūdzis palīdzēt aizvest viņu un minētās kannas līdz Krāslavai, bet pie automobiļa apturēšanas Kaplavas ciematā, minētais vīrietis aizgājis prom.

[11.4] Apskates protokolā cita starpā norādīts, ka apskates laikā izņemtas divas trīsdesmit litru tilpuma kannas, kuras pildītas ar šķidrumu, kuram ir raksturīga alkohola smaka.

[11.5] Lēmumā par ķīmiskās ekspertīzes nozīmēšanu norādīts, ka apskates laikā izņemtajam šķidrumam, kuram ir raksturīga alkohola smaka, lai noteiktu šķidruma sastāvu, vajadzīga ekspertīze un cita starpā nolemts nodot eksperta rīcībā izņemtā šķidruma ar raksturīgu alkohola smaržu paraugus divās aizzīmogotās 1,5 litra tilpuma pudelēs.

[11.6] 2006.gada 10.jūlija eksperta atzinumā Nr.0613366 norādīts, ka pārbaudes laikā izņemtais šķidrums ir 34,3% etilspirta ūdens šķidrums.

[12] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Administratīvo lietu departaments vairākkārt ir arī atzinis, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma 154.panta jēgai, lai, novērtējot pierādījumus, noteiktu to objektivitāti un ticamību, pierādījumus nepieciešams vērtēt to kopumā, nevis atrauti vienu no otra *(sk., piemēram, 2005.gada 31.maija spriedumu lietā Nr.SKA-155).*

VID Latgales reģionālās iestādes amatpersona, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, secinājis, ka nav iegūti pierādījumi, ka alkohols piederēja *S.F.* un viņš to savā automašīnā pārvadāja apzināti. Taču amatpersona uzskata, ka, novērtējot pierādījumus, lietā ir pierādīts, ka *S.F.* vadītās automašīnas bagāžas nodalījumā pārbaudes veikšanas brīdī tika konstatēts alkoholiskais dzēriens (saskaņā ar eksperta slēdzienu 34,3% etilspirta ūdens šķīdums), kas nav marķēts ar akcīzes nodokļa markām. Šo faktu arī atzinis pats pieteicējs.

VID Latgales reģionālās iestādes amatpersona uzskatīja, ka pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības un piemēroja minimālo LAPK 169.^{3} panta sankcijā paredzēto sodu.

Šādu nostāju par pareizu atzinis arī VID ģenerāldirektors.

[13] Tādējādi konkrētajā situācijā, piemērojot administratīvo sodu, iestāde ir ņēmusi vērā administratīvā procesa principu - *in dubio pro civis*, (visas šaubas par labu cilvēkam), saskaņā ar kuru pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu, un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu indivīdam. Publiskajās tiesībās visas šaubas par vainu tulkojamas par labu indivīdam.

Tiesas ieskatā minēta nostāja ir pareiza, tādējādi pieteicējam administratīvā atbildība piemērota tikai tajā daļā un balstoties uz tādiem apstākļiem, par kuriem lietā nav strīda un kas ir pierādīti ar pierādījumiem.

Izvērtējot pieteicēja iebildumus šajā aspektā, lietā nav nozīmes apstāklim, kam piederēja kannas ar spirtu – pieteicējam vai citai personai, jo, kā jau tiesa norādīja, tad atbildētājs visas šaubas ir pieņēmis par labu pieteicējam. Neatkarīgi no tā, kam kannas piederējušas, par pārkāpumu kvalificējama tieši <u>ar akcīzes nodokli apliekamo preču pārvadāšana.</u> Pārvadāšanu nenoliedz arī pats pieteicējs. Pie lietā konstatētajiem apstākļiem pieteicējam vajadzēja paredzēt (un viņš to varēja paredzēt), ka kannās iespējams ir nelegāla prece (alkohols).

Tādējādi minētais ir pamats secināt, ka *S.F.* ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par ko ir paredzēta atbildība LAPK 169.^{3} pantā un iestādei bija pamats piemērot administratīvo atbildību.

[14] Tiesas ieskatā bez objektīva pamata izteikti pieteicēja iebildumi par ekspertīzes tiesiskumu. Apskates protokolā cita starpā norādīts, ka apskates laikā izņemtas divas trīsdesmit litru tilpuma kannas, kuras pildītas ar šķidrumu, kuram ir raksturīga alkohola smaka. Lēmumā par ķīmiskās ekspertīzes nozīmēšanu norādīts, ka apskates laikā izņemtajam šķidrumam, kuram ir raksturīga alkohola smaka, lai noteiktu šķidruma sastāvu, vajadzīga ekspertīze un cita starpā nolemts nodot eksperta rīcībā izņemtā šķidruma ar raksturīgu alkohola smaržu paraugus divās aizzīmogotās 1,5 litra tilpuma pudelēs.

No 2006.gada 10.jūlija eksperta atzinuma Nr.0613366 izriet, ka ekspertīze veikta materiālam, ka izņemts uz autoceļa Skrudaliena-Krāslava apmēram 4 kilometru attālumā no valsts robežas no automašīnas VW Jetta, valsts Nr. */dzēsta numura zīme/*, ko vadīja vadītājs *S.F.*.

Ņemot vērā lietā esošos pierādījumus, tiesai nav pamata apšaubīt, ka ekspertīze veikta tam šķidruma, kas atradās divās trīsdesmit litru tilpuma kannās un kuras pieteicējs pārvadāja.

[15] LAPK 169^3. pantā noteikts, ka par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (to skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem — uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām — no piecdesmit līdz piectūkstoš latiem, konfiscējot šīs preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.

Kā jau tiesa norādīja, tad atbildētājs piemēroja pieteicējam minimālo LAPK $169.^3$ panta sankcijā paredzēto sodu.

Administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī uzņēmumu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā (LAPK 1.pants).

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Ņemot vērā izdarītā pārkāpuma bīstamību valsts ekonomiskām interesēm un sabiedriskai kārtībai, tiesa uzskata, ka piemērotais sods uzskatāms par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam. Tādējādi pieteicēja pieteikuma par Lēmuma atcelšanu atzīstams par nepamatotu un noraidāms, bet Lēmums atstājams spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto, kā arī saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 246. - 251.pantu, 289.-291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt S.F. pieteikumu par Latvijas Republikas Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2006.gada 24.augusta lēmuma Nr.19/22505 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2008.gada 28.maijā.

Tiesnese (paraksts) V.Zommere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese V.Zommere
Rīgā, 2008.gada 28.maijā.